

Twee voor de prijs van één

Op 12 augustus 2023 besloten mijn broer en ik naar het Dwingelderveld te gaan. Ik had al heel lang de grote wens om een slang in het wild tegen te komen. De weersomstandigheden waren ideaal: het regende tot een uur of 11. Het was nog maar net droog toen mijn broer op een afstand van twee meter van het pad een gladde slang ontdekte. Ik was zo enthousiast dat ik eerst niet in de gaten had dat hij iets in z'n bek had. Ik kon de gladde slang tot op een meter benaderen en de slang rustig fotograferen. Toen drong het tot me door dat er een staart van een dier of een slang uit zijn bek stak. Een soortgenoot? Of toch een adder? Geen idee. Ik schopte per ongeluk tegen een struikje waardoor de slang schrok en snel tussen de struiken verdween.

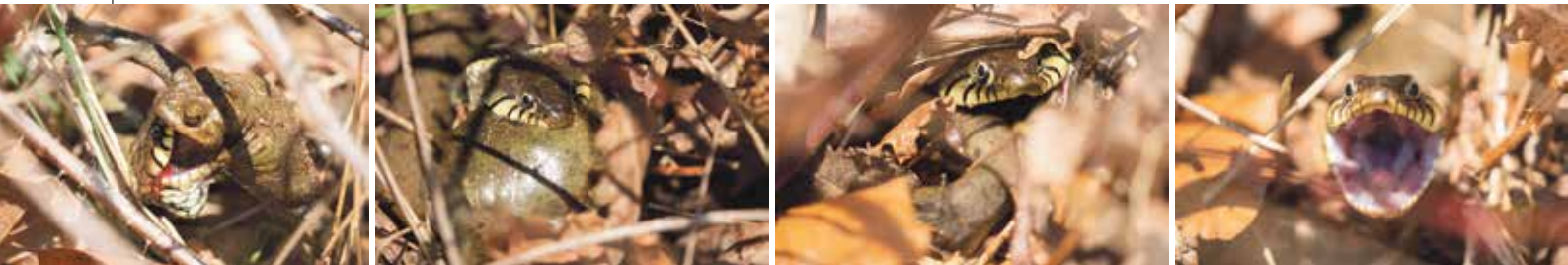

Gladde slang eet andere slang (adder?), 12 augustus 2023 Dwingelderveld. (Foto's: Peter Gouman)

Later ontdekten we ook nog een adder en een aantal leuke vogelsoorten. Mijn dag was geslaagd.

Peter Gouman

Een heterdaadje op de monitoringsroute

Op de foto's is het proces van de maaltijd te zien. Eerst hoe de ringslang de pad alleen onhandig vast heeft, daarna beter, dan is de kop van de pad binnen, steken alleen de achterpoten nog uit de bek en tot slot is de pad helemaal verdwenen. Op!

Op onze monitoringsroute binnen het NEM Meetprogramma Reptielen onderlangs de Wageningse Berg is het goed vertoeven in het voorjaar. Een nulwaarneming heb ik hier nog nooit meegemaakt. Er zit een grote populatie ringslangen en in het voorjaar zijn ze leuk te zien. Inmiddels ken ik de plekjes goed en soms herken ik zelfs een individuele ringslang. Toch kwam ook ik nog voor een grote verrassing te staan.

Twee meter van het pad lag een flinke ringslang, die ik even later herkende als het vrouwtje met de missende staartpunt. Het beest was aan het worstelen met een flinke pad. Het moet regelmatig gebeuren natuurlijk, aangezien ringslangen vooral kikkers en padden eten, maar je moet haar maar net op heterdaad betrappen. En dat had mijn medeteller bijna gedaan. Het moment suprême hadden we net gemist, maar de slang moest nog beginnen met de pad in de goede richting in de bek krijgen om door te kunnen slikken. Dat is nog best een gedoe. De slang lag behoorlijk tussen de takken en ondanks dat deze

natuurlijk veel en veel sterker is dan een pad, deed de pad er alles aan om het zo moeilijk mogelijk te maken om opgeslokt te worden. Ringslangen wurgen hun prooi niet. De kikker of pad wordt levend naar binnen gewerkt. De pad blies zich intussen zo ver mogelijk op, zodat het een hele grote, onhandige hap werd. Maar de ringslang had natuurlijk vaker een pad opgegeten en had wel wat handigheid. Heel langzaam, stukje voor stukje verdween de pad steeds wat verder naar binnen. Eerst de kop en daarna de rest. De pad kon zo doorlopen naar de maag om het zo maar te zeggen. Het duurde in totaal zo'n 40 minuten voor de pad in zijn geheel binnen was. De slang moest er nog even van bijkomen en deed nog een paar keer de bek open en weer dicht. Even de kaak weer vastklikken. Of een boertje laten van de laatste ademhaling van de pad. Even showen dat die grote prooi echt helemaal ingeslikt was.

Jan-Freerk Kloen